

Előfizetési árak:

Félsz évre . . . 6 frt — kr.
 Élévre . . . 3 > — >
 Negyedévre . . . 1 > 50 >
 Egy óra . . . — > 50 >
 Egyes szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 (Nádosy-féle ház)
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.

Egyes számok kaphatók:

Weidinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Hochrein József és fiai (Széchenyi-tér), Köszl János (fő-tér), Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiben.

Kérdések a megyei árvaház felől.

Minapi számunkban csak pár sorban irtuk meg azt a tényt, hogy a megépült, berendezett megyei árvaházat, melybe már beköltöztek az intézetre fölügyelő irgalmasnénék és harmincznyolcz árva, hivatalosan átadták emberbaráti hivatásának. Ezt a száraz tényt irtuk meg, mert akkor még nem tudtuk azt, ami utóbb fülünkhöz jutott, s ami tulajdonképen a hivatalos átadás előtt történt.

Nem a nyilvánosság előtt folyt le az, amiről most szólni akarunk; de tanuja volt e megtörtént dolognak oly egyén, kinek szavában nem kételkedhetünk, s az ő elmondását olyannak kell vennünk, mint egyetlen szavában sem hamisat, sem túlzottat, s ha mindaz, amit mi a jelzett forrástól kaptunk, úgy történt, ahogy azon tökéletesen szavahihető egyéntől hallottuk, — úgy több szempontból szavunk van az ott történetekhez.

Forrásunk szerint a tény ez:

Mielőtt a megyei árvaházat a megye főjegyzője az igazgató-választmány élén hivatalosan átadta volna a fölügyelettel megbízott irgalmasnénéknek, megjelent az épületben Troll Ferencz választott püspök, pápai praelatus, pécs-egyházmegyei kanonok, s az intézeti épületet, annak helyiségeit katolikus szertartás szerint fölavatta, azután maga köré gyűjtve az árvákat s az irgalmasnénéket, beszédet intézett a kicsikékhez, majd meg az irgalmasnénékhez fordulva német nyelven buzdította őket emberbaráti hivatásuk lelkiismeretes teljesítésére.

Ez az egyszerű pusztá tény, — melynek tudomásul vétele után a kérdések egész serege támad bennünk.

A megyei árvaház humánus célú szolgáló intézet, középület, mely más középületektől rendeltetésénél fogva különbözik, azok sorából kiválik, kimagaslik — szenteltetvén oly célra, mely Isten előtt kedves. Mint ilyen méltó arra, hogy szent helynek tekintsük, mint akár a régiek tekintették asylumaikat. Menedéke az a szülőiket vesztett, elhagyatott árváknak, akiket ott az élet átküzdéséhez szükséges tudnivalókon kívül istenfélelemre, jó erkölcsökre, nemes érzelmek táplálására oktatnak és nevelnek. Vallásos cselekedetnek tartjuk tehát, hogy az ilyen intézményt szolgáló épületet ünnepi szertartással fölavassák — ezáltal is megkülömböztetvén más oly középületektől, melyek állami vagy egyéb hatósági célokra emelkedtek, tehát profán rendeltetésűek.

De a megyei árvaház a létesítés eszméjének csirájától kezdve nem egy vallásban nevelkedő árvák számára volt szánva. A pénz, melyet ez intézet fölépítésére költöttek, nem csupán egy vallású, nem csupán katolikus árváknak a megye által kezelt pénze; az adományok, melyek ugyane célra befolytak, nem csupán egy vallású, nem csupán katolikus mecénások adománya: a megyei árvaház közös menedékhely minden vallású árvák számára. Bizottságokban, közgyűléseken, melyeken ez intézmény kérdése tárgyalás alá került, soha sem volt szó tisztán és egyedül, kizárólag katolikus árvaházról, hanem volt szó felekezet nélkül való, minden vallásúak számára épü-

lendő árvaházról, mint ahogy megyei törvényhatóság nem is építhet csak katolikusok számára árvaházat — nem tartozván ez ügyhöz semmiféle vallás-kérdés. Még az intézet vezetését is csupán azért bízták irgalmasnénékre, mert e célra más szervezetet nehezen lehetett volna állítani, de akkor is újból kimondták, hogy a vezetés ilyen volta mellett is az intézet minden vallású árvák számára közös és hogy a nem katolikus vallásúakat a maguk vallása szerint, arra rendelt egyének oktassák, s ha bármi jel arra mutatna, hogy az intézetben a felekezetek sérelmet szenvednének, a vezetést felekezetnélküli egyénekre fogják bízni.

Igy állván a dolog, az a kérdés: miért avatta föl egy katolikus püspök katolikus szertartás szerint a felekezetnélküli megyei árvaházat?

Miután Troll püspököt mi nem olyan embernek ismerjük, aki bárhova is hivatalanul menjen egyházi funkciót teljesíteni, az a kérdés: a megyei hatóság hívta-e a katolikus egyház egyik főpapját felekezetnélküli árvaház fölavatására?

Miután a fölavatást — mint előbb mondtuk — kegyeletes cselekedetnek, tehát helyesnek tartjuk, s miután ez római katolikus részről nagyon helyesen meg is történt, az a kérdés: meghívta-e a megyei hatóság éppigy a református, a luteránus, a görög egyesült és nem egyesült, a zsidó és egyéb bevett vagy be nem vett felekezetek papjait vagy képviselőit, hogy hasonlóképen a maguk vallási szertartása szerint fölavassák a felekezetnélküli vagyis

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

A legutolsó előadás.

Beszély Bogyó Ilonkától.

Sz alföldi városban vagyunk. Utolsó előadást hirdetett a direktor. Elmentünk volna mi már rég a nagy paraszt városból, de mert országgyűlési képviselő választás volt, ezt a napot hűn várta direktorunk, hogy majd a gróf P képviselő a tiszteletére rendezett előadáson ad annyit a saját körszékeért, a mennyit két heti várakozás alatt színháza behozhatott.

Direktorunk várakozásában nem nagyon csalódott — mert a képviselő gróf csakugyan galantul viselkedett.

Tele volt a város vidéki földbirtokosokkal. Hangzott az „éljen“ mindenfelé. Nagy volt az öröm, hisz egyhangú volt a választás.

Volt a földbirtokos választók között egy deli, szép körszakálás, nőtlen gentri, ki arról volt ismeretes, hogy nagyon szeret a nőknek szelet csapni, s a színésznőknek udvarolni, — s e tulajdonságai mellett még bőkezű gentleman hírében is állt.

A társulat hős szerelmesének valami hó-

bort jutott az eszébe, mikor ezt az embert meglátta.

Föltette magában, hogy ő ezt a bőkezű szerelmes úriembert imitálni fogja. Termetük egyforma volt, csak a szemöldököt, a szakállat és a bajuszt kellett hasonlóvá tenni, — ez pedig a színésznél könnyen megy.

Mi szüksége volt erre a mi hős szerelmesünknek? Hát mi szükségük van a szerelmeseknek a féltékenységre? A mi szerelmesünk, ki a drámai szendénknak jegyese volt s vele már másodszer ki is hirdette a pap, próba-köre akarta tenni jegyese hűségét.

Olga, a mi drámai szendénk, szerette lelke, szíve egész melegével jegyését. Semmi oka nem volt hősünknek, hogy Olgában kételkedjék. Olga szép sudár termetével, holló fekete dús hajzatával, ragyogó nagy, koromsötét szemével és érdekes hófehér arczbőrrel nem egy férfiszívet hozott hevültebb mozgásba.

Tudta ezt, látta ezt a hős jegyese és féltette Olgáját, mint két szeme világát.

Hősünk előadás előtt egy órával kimaszkirozva, a szertárnoktól kölcsön kért talnai aranylánczozal és órával, cseh gyémánt gyűrűkkel fölfegyverkezve beállit egy ott lakó kétes hírű asszonyhoz, ki abból élőködött, hogy a tisztességet kibeszélte az ostoba leányteremtések fejéből, akik még elég együgyűek tudtak lenni

a mai világban, hogy ilyen értéktelen holmit hordnak lelkükben teherként.

A kimaszkirozott színész a homályos esti szürkületben, hogy föl ne ismerhessék, a kétes hírű asszony előtt ama bizonyos bőkezű szerelmes urat játszta, ki sokszor csusztatott már a derék asszony kezébe egy-egy nagy bankjegyet egy közvetített pásztoróráért. Levelet adott át az asszonynak, hogy ez személyesen adja át Olga nagynénjének — de egyuttal használja föl minden ékes szavát arra, hogy Olga előadás után itt, a vendégszeretetéről ismert hölgy lakásán, megjelenjék. Nagyobb nyomatékul az utolsó 10 frtját adta oda a szerencsétlen a kétes hírű asszonynak, azzal a megjegyzéssel, hogy siker esetében megduplázza a 10 frtot.

A vendégszerető asszony szentül hitte, hogy a kitűnő hirben álló nagyúrtól kapta megbízatását; rögtön fölpipezte magát és sietett Olgáékhoz.

Olga nagynénje éppen a konyhában főzte a kávé. A kerítő óvatosan kezdte mondókáját.

— Milyen nagy szerencse vár Olga kisasszonyra! A vármegye leggazdagabb és legszebb férfia szeretett belé. Okvetlenül találkozni óhajt vele előadás után. Olyan nagy hírű uri ember az, hogy semmi áldozattól sem retten vissza, ha a kisasszonynak örömet szerezhet vele. És ki tudja? ha beleszeret a kisasszonyba,

ilyenformán helyesebben minden felekezetre nézve közös megyei árvaházat?

Mert ha ez nem így történt, úgy a többi szintén törvényesen elismert felekezeteken sérelem történt; s amely államban az ilyen sérelem megeshetik, ott olyan állapotok vannak, melyek között a vallás-kérdésnek óhajtott békés megoldása teljesen lehetetlen.

Ezek voltak a kérdéseink a vallás-érdekek szempontjából. Van még két kérdésünk a most említett fölavatáson elmondott beszéd tolyományaképen nyeivi szempontból is.

Forrásunk szerint Troll választott püspök a megyei árvaházat vezető irgalmas nénékhez állítólag németül intézte beszédét.

Magyarországon — szintén csak állítólag — a magyar nyelv az állam nyelve. Ez hát a megye hivatalos nyelve is és föl kell tételeznünk a megye törvényhatóságáról, hogy árvaházat is magyar nyelven vezeteti azokkal, akikre azt rábizta. Már ebben nem merülhet föl a különféle anyanyelvek kérdése, mint a felekezetek érdekében, a vallás-kérdés, miután Magyarországon csak egyetlen egy anyanyelv a törvényes: a magyar. Magyarországon létesült árvaházban nem szabad tekintettel lenni más anyanyelvre, csak a magyarra.

Már pedig mi Troll Ferencz választott püspököt olyan kifogástalan magyaremberek ismerjük, aki nem használja sem a német, sem semmiféle más nemzet nyelvét, ha csak erre különös szüksége nincsen. Troll püspök a megyei árvaházat vezető irgalmas nénékhez tehát bizonyára csak azért intézte beszédét németül, mert ennek szükségét látta. Hajlandók is vagyunk elhinni, hogy e szükség fönnforgott, mert hiszen azokat az irgalmas-nénéket Gráczból hívták ide.

Egyik kérdésünk tehát: vajjon az árvaházvezető nénék tudnak-e magyarul, kifogástalanul magyarul, s hogy magyar nyelven beszélnek-e az árvákkal és nem germanizálnak-e?

Másik kérdésünk meg az: vajjon a megyei hatóság tudja-e egyáltalában, hogy milyen nyelvűek azok a nénikék.

No mert fölszólalásunknak úgy az első tárgyát, mint az utóbbit illetőleg az a gya-

nunk, hogy a megye vezetői általában semmit sem tudnak arról, amik a csak most megnyitott árvaházban végbe mennek.

Hírek.

— **(Bakáink öröme.)** Az 52. gy.-ezred, mely a negyedik hadtesthez tartozik, miután ez a hadtest nem vesz részt a kőszegi gyakorlatokon, befejezte a nagy hadgyakorlatokat. Az ezred tehát már pihen, az „öreg bakák“ levették a mundért s jönnek haza, Baranyába, a családi tűzhelyhez. Az ezred harmadik zászlóalja a tartalékosokkal együtt szerdán délután 2 óra 20 perczkor meg is érkezett Pécsre külön katonai vonaton. Maga az ezred, tudniillik annak első, második és negyedik zászlóalja a törzsszel és a zenekarral egyelőre még Pilis-Csabán táboroz, amíg a budapesti háziezred, melyet Plevljébe rendeltek, helyet nem ad az üllői-uti kaszárnyában. Ez október 9-edikén fog megtörténni, s akkor vonul be végleg az 52. gy.-ezred Budapestre, mint új állomáshelyére. A 44-edik gy.-ezred, melyet Plevljéből Pécsre rendeltek, csak november hóban vonul föl Boszniából s foglalja el eltávozott háziezredünk helyét.

— **(Izraelita hitközségi küldöttség Kőszegen.)** Bár a város és a megye törvényhatósága nem vesz részt a Kőszegen tartandó királyi fogadásokon, a pécsi izraelita hitközség küldötteket meneszt, hogy a király előtt végre a törvényesen bevett felekezetek közt tisztelegjen, ami Pécsen tudvalevőleg nem adatott meg nekik. A küldöttek: Loewy Lipót dr. hitközségi alelnök és Perls Armin dr. rabbi lesznek.

— **(Harmincz év előtti iskolatársak találkozója.)** Vasárnap, hétfőn és kedden ismét iskolatársitalálkozó volt. Akik harmincz évvel ezelőtt végezték el a pécsi főgimnáziumot, azok örültek most egymás viszontlátásán. A találkozóon megjelentek: Benedek Béla pécsi honvédszázados, Biró Imre abaliget-i plébános, Bors Emil dr. pécsi jogtanár, Breselmayer József budapesti ügyvéd, Driesz Lajos pécsvárad-i ügyvéd, Erreth Lajos dr. pécsi kórház-igazgató, Fölker Mátyás értényi esperes-plébános, Jeszenszky Ferencz orsz. gy. képviselő, Kustár Lajos pest-csanádi plébános, Krecht Ferencz szt.-dienesi esperes-plébános, Kuzmics József dolnimiholjáczi plébános, Szauder Ferencz a tiszaroffi dohánybevéltási hivatal főnöke és Vértessy Károly budapesti ügyvéd.

Olga leverten, könyezve hallgatta végig nagynénje keserveit és bizony igazat adott szavainak; de amint a levelet meglátta, melyből gyanította: milyen úton lehetne mindezen segíteni, arcába szökött a vér. Főlemelkedett helyéről, a levelet heves mozdulattal adta vissza nagynénjének:

— Ezt azonnal küldje vissza annak, akitől jött.

De a nagynéni, ki előtt még mindig az úri jólét reménye lebegett, nem olyan könnyen engedett. Látott ő már a színpadon elég kétségbe esett könyörgőt, megpróbálta rimánkodásra fogni a dolgot. Térdre omlott Olga előtt, kérve, esedezve, hogy csak olvassa el a levelet.

Olgának megesett a szíve az előtte vonagló nagynénin, átvette a levelet és elolvasta.

Aranyos kedves Nagysám!
Ma a déli órákban a czukrászboltban láttam először. Ez elég volt arra, hogy rabja legyen egész életemen át. Csak egy találkozást kérek ma, előadás után, a levél átadójának lakásán. E kegyért hálás leszek. Vagyonom, nagy vagyonom rendelkezésére áll; kérjen tőlem, amennyi tetszik. Sürgős választ kér csak e szóval: „Igen“ rabja lett

Miklós.

Olga az utolsó sorokat már alig volt képes olvasni. Hangos zokogásban tört ki. Eszébe jutott, milyen szerencsétlen a színésznő: jogot

— **(Hymen.)** Szigriszt Ferencz szerdán reggel vezette oltárhoz a székesegyház Corpus Christi - kápolnájában menyasszonyát: Pinter Terkát, Pinter Ferencz pécsi törvényszéki kiadó leányát. — Nowotarsky Miksa fiatal műkertészünk és menyasszonya: Gindl Luiza szerdán reggel esküdtek örök hűséget.

— **(Mária-Cell tilos.)** A stájerországi hatóság eltiltotta a Mária-Cell búcsujáró-helyre való zarándoklásokat azon ideig, míg a kolera-járvány tart. Ennélfogva a Magyarországon közelebbre tervezett zarándok-útról is lemondtak a rendezők.

— **(Gyorsírás-oktatás.)** Ballier Sándor hirdető szeptember hó 15-ödikén tanfolyamot nyit a gyorsírás oktatására. E hasznos, ma már a közönséges életben is nehezen nélkülözhető írásmód gyakorlásánál a Gabelsberg-féle rendszer szerint tanít Ballier, ki egy ízben országgyűlési gyorsíró is volt. Jelentkezhetni az Engel-féle papirkereskedésben. Ballier a lezárásért, melyek mindig esténként folynak, csekély díjat számít.

— **(A kolera)** itt van már a Dunántúlon is, még pedig Fejér- és Veszprémmegyeekben. Mindkettőben azonban csak egy-két szórványos koleraeset fordult elő, egyik másik halálos kimenetellel is.

— **(A holta napjaig jubiláló és búcsuzó Dálnoki.)** Nehezen tudja otthagyni a színészetet jó Dálnoki bátyánk, aki már végig jubilálta a fél országot s búcsuzott a színpadtól könyvek és búcsuajándékok között. Hogy tőlünk fölment — mint mondták: végkép — a színészegyesületi központhoz pénztárosnak, hát azt hitük, Dálnoki bátyánk többet feléje se néz a színpadnak. De bizony most olvassuk a kaposvári lapokban, hogy jobb gazda a mi jó Dálnoki bátyánk, semhogy fejtellenül hagyná heverni egyik tehenét. Hát imhol most meg már ott búcsuzik, jubilál a kaposváriak közt, akik nagyon szeretik s akik ehhez képest nem is késnek őt illőképen elhalmozni ajándékokkal és teli házzal. Holnapután lesz a jubileumos előadás Kaposvárott. Jó Dálnoki bátyánk legközelebb a jubileumi és búcsuelőadásainak ötvenedikét is jubilálja.

— **(Hamis koleratünetek.)** Az emberek annyira tele vannak kolera-hirekkel, hogy már a tyúkszemfájásban is koleragyanús tüneteket észlelnek. Különbösen jól van ez így, mert ilyen időben valóban nem tudhatja az ember, hogy egy-egy hirtelen rosszulletnek nem-e kolera az oka; s ha az emberek mit sem törődnek az efféle tünetekkel, könnyen végzetessé válhatnak ez a közöny. Mindazonáltal az a szegény mozgópósta-szolga, kit kedden este a félötórai vonattal Pécsre hoztak s itt a járvány-kórházba szállítottak, még sem volt koleras.

nem-e lesz ebből házasság? Az ilyen urat csak el kell bolondítani!

A nagynéni feje szinte szédült a sok szép szótól, a sok fölbresztett, rég szunyadozó reménytől. Ah egy gazdag kérő!

Az asszony-diplomata átadta a levelet és eltávozott.

A nagynéni majdnem esztét veszítette, oly forrón lüktetett fejében a vér, mely föltüzeltte fantáziáját. Maga előtt látta a kastélyt, a melybe Olga mint asszony fog bevonulni. Mit — komédiásnak legyen a felesége? hátha úri asszony lehet a szép Olga! És milyen kényelmes élete lesz ő neki is Olga mellett s szegény árva testvéreit is segítheti majd. Belépett Olgához. Ez éppen a ruháit rakosgatta ki az estéli előadásra.

A ravasz nagynéni sirva kezdte, hogy: „holnap lesz az indulás napja, a direktornak nincs pénze, mit fognak csinálni? Boltokban, mézárósnál s a szállással adósak; ismét itt marad mindenük zálogban, és ki tudja kiválthatják-e valaha vagy sem? És mindezekhez a csapásokhoz még az is, hogy 2 hónap óta nem küldhetett özvegy édes anyjának egy krajezárt sem, ki négy kiskorú gyermekkel küzd a mindennapi kenyérért.“ Az előbeszéd után jónak látta a nagynéni, hogy a levelet mindjárt átadja Olgának s el nem mulasztotta hozzá tenni, hogy mindezen segítve lenne, ha a kínálkozó szerencsét el nem szalasztja.

formálhat bárki arra, hogy szerelmet vallhasson neki s levelekkel ostromolhassa. S milyen levelekkel!

— Hát már nincs becsület, nincs tisztesség a földön?! — kiáltott föl a harag, a kétségbeesés hangján, és a levelet darabokra tépte.

Nagynénje még mindig ott térdelt előtte és démoni czélzattal festette Olga előtt azokat a hölgyeket, kik nem tesznek ily lelkiismereti és becsületbeli kérdést az efféle ügyből.

— Ime, más nőkről, kiknek tisztaságú állású férjei vannak, kiknek van mindenük, mi számukra és szájaknak kell, azokról is gyanítanak sok rosszat, de biztosan nem tud senki sem és a legnagyobb tiszteletben vannak. A te lépésedet sem fogja tudni senki. Aztán milyen segítség lesz nekünk, ha az a gazdag úr gyámolunk lesz, ha tán éppen feleségévé tesz téged!

Olga gondolkodott. Nem fogja megtudni senki? Senki — csak az Isten. Bünt nem szabad elkövetnie!

Égnek emelte szeméit, mintha az Istentől kérne jó tanácsot, azután hirtelen nagynénjéhez fordult.

— Hiszi azt nénikém, hogy ezer forint segít rajtunk? anyámon és kis testvéreimen?

— Örök életünkre boldogakká teszsz bennünket és szegény anyádat!

— Hozza a tintát, tollat, papirost.

— Itt van.

Mazsar Gáspárnak hívják a szegényt, kit Eszéken innen hasgörcsök fogtak el, még pedig oly vehemenciával, hogy azt hitte, nyomorultul el kell vesnie. Magán kívül volt már, mikor itt Pécsen kiemelték a kocsiból s a kórházba szállították. Kiderült aztán, hogy sok gyümölcsöt és véres hurkát kebelezett magába, amitől bizony háborúság támadt a beleiben. A mozgó póstának ez eset miatt sok kellemetlensége lett. Azt a póstaszakaszos kocsit, melyben a szolga volt, s a mozgópósta-tisztet alaposan dezinficiálták, Dombóváron pláne le is kapcsolták s új kocsiban új tiszttel továbbították a küldeményt agyondeszinficiálva mindent, ami a póstakocsiban volt. Mazsarnak már semmi baja.

— **(Bogyó Ilonkáról)** a debreczeni színtársulat naivájáról, ki édesapja „Bogyó bácsi“ hívására a pécsi katolikus legényegylet műkedvelő előadásán részt vesz, azt irtuk eddig, hogy mint vendég fog föllépni. Most arról az érdekes körülményről értesülünk, hogy Bogyó Ilonka többé nem vendég Pécsen, mert ő haza jön ide, ha Pécsre jön, miután itt a szó legszorosabb értelmében megházasodott. Csinos házat vett, mint saját tulajdonát, s a kis művésznő ma már pécsi adófizető polgár. Gyermekkori emlékei mindig Pécshez vonzották az azóta már első rangú színésznővé képzett Bogyó Ilonkát, kit a pécsi közönség az e hó 23-ikán tartandó műkedvelő-előadáson lát először színpadon. Dicséretes tőle, hogy pécsi első föllépését is jó és hasznos cél javára szánta. Pécsen csak mint gyermeket ismerték; utóbbi időkben a színiéletből merített elbeszéléseiből — melyek lapunkban jelentek meg — ismerjük már, hogy a kis leányból szép képzettségű leány lett. Mai tárczarovatunk is hoz tőle egy sok naturalizmussal megírt elbeszélést.

— **(Az izraeliták újéve.)** Az izr. hitközség megküldte nekünk a „ros hasonoh“ újévi istentisztelet sorrendjét. E szerint vasárnap és hétfőn esti ima fél 7 órakor, vasárnap és hétfőn reggeli ima 6 órakor, vasárnap és hétfőn muszaf ima 9 órakor, vasárnap és hétfőn hitssónoklat háromnegyed 10 órakor.

— **(Halálozás.)** Dékics Sándor meghalt Pécsen e hó 5-én, 37 éves korában. A kiadott gyászjelentés szerint gyógyszerész volt a boldogult, ki nemrég szerkesztőségünkben járt azzal a kijelentéssel, hogy föltalálta a filloxera ellen való szert. Hirdette is e találmányát és társat keresett, ki neki szölejében teret engedne találmányával való kísérletezésre. A különben beteges embernek az Úr adott teret az ő szölejében. — Kaufmann József magyar államvasuti állomás-főnök-ellenőr e hó 7-edikén 50 éves korában elhunyt Pécsen. A nagy kiterjedésű Kaufmann család tagja volt.

— **(Névmagyarosítások.)** Náthán Jakab villányi lakos Zala-i-ra, Kesztenbäum Károly harkányi illetőségű lakos Ko-

vács-ra, Baniak (Paniak) Mihály pécsi lakos (cseh bányás) Bányai-ra magyarosította meg a nevét.

— **(A pécsi általános munkás betegsegélyző)** pénztár legutóbbi igazgatósági ülésén mindazon egyleteknek, melyek a 25 éves jubileumi ünnepély alkalmával a templomba vonulásnál testületileg a menetben résztvettek, legfőképpen pedig a pécsi polgári daloskór szíves közreműködéséért, úgy a fölfizetésekért jegyzőkönyvi köszönetet szavazott.

— **(Vadászok figyelmébe.)** Sokszor megessik, hogy főképp orvvadászok valamely nemesebb állatot megsebesítenek s az bajában hosszabb ideig sinlődik, lesóványodik s elcsenevész. Az ilyen vadat a professzionátus vadászok a tilalmi idő alatt is le szokták löni. Ezzel a különben helyes szokással némely vadászok visszaéltek s a sebzett vad ürve alatt tilalmi időben is vadásztak. A miniszter ennél fogva elrendelte, hogy ha ily sebzett vadat lelő a vadász, tartozik azt teljesen csonkítatlanul átadni a községi elöljáróságnak, hol azt, ha arra való, a szegények közt osztják ki, ha pedig már emberi táplálkozásra nem alkalmas, elássák.

— **(A Pécsi N. rablólórája.)** A P. N. minap azt a rémhirt közölte, hogy a sumonyi plébániára egyik éjjel rablók törtek. A plébános kilőtt az ablakon, a rablók kiköbbsen voltak, visszalöttek és a plébánost megsebesítették. A lövések zajára a csendőrök is előjöttek, minek láttára az éjjeli látogatók megugrottak. A csendőrök utánuk löttek és egy a rablók közül halva rogyott össze. Agnoskáltatván a hulla, benne egy oly elítelt rabot ismertek föl a csendőrök, kinek épen aznap kellett volna bevonulnia a börtönbe, büntetésének megkezdésére. Közelebbi részleteket a másnapra ígért a P. N. Erre a rémhírre a sumonyi plébánosnak, Germann Jánosnak pécsi rokonai lóhalálban hajtattak ki Sumonyba, hogy a megsebesült plébánosnak állapota fölől biztosat tudjanak meg, s ime — a plébános nagyot bámult, mikor a rokonai a sebei után kérdezősködtek. A dologból egyetlen szó sem volt való. A P. N.-t tehát azok a „sumonyi emberek“, kiktől ezt a hirt hallotta, föllítették. Érdekes és jellemző jelenség az mindenesetre, hogy az ilyen gyakori föllüktetésekkel mindig a P. N.-t keresik föl.

— **(A nemzeti színház drámai hőse öngyilkos.)** Bár nem igen járt vidéken, s csak a főváros közönsége előtt fejtette ki művészetét, ismerte azért Nagy Imrét az egész ország művelt közönsége, mely nemcsak a fővárosi hírlapok színi recenzióiból, hanem a nemzeti színházban személyes meggyőződés után is tudta, hogy Nagy Imre a nemzeti színház drámai személyzetének legkiválóbb férfi tagja. Ezért nem kis megdöbbenést fog kelteni ország-szerte, hogy ez a jeles színész, aki életének csak 45 ödik évét élte, kedden éjjel agyonlőtte magát. Tettének okát csak találgatják. Beteg volt — az igaz — de már teljesen föllépült,

visszanyerte régi egészségét, tehát nem gyógyíthatatlan betegség kinos tudata kergette halálba. Azt is mondják: szerelmes volt, szerelmes egy gyönyörű asszonyba s a plátói szerelem kinjárt végre is tovább nem bírta elviselni. Mindezek csak találgatások; egy az igaz, hogy Nagy Imre nincs többé, s hogy a nemzeti színháznak vesztesége nagy. Egy 16 éves leányka siratja benne a szerető édesapját.

— **(Ünnepségek Szigetvárott.)** Szeptember 6-án ünnepelte meg Szigetvár és vidékének kegyeletes polgársága Zrinyi Miklós elestének 327. évfordulóját. Este nyolczkor kezdődött az ünnepély mozsarak dörgése s a Rákóczi-induló hangjai mellett, midőn is a közönség a megkoszorozott és kivilágított Zrinyi-emlék elé vonult, hol Duchon Ödön ügyvéd tartalmas, szépen előadott beszédben szólott a nemzeti és keresztény hősről. Az ünnepély folytatása az „Olvasóegylet“ és a „Polgári Casinó“ helyiségeiben következett. Az előbbi kerti helyiségében sikerült, ügyesen elrendezett kivilágításával táncestélyt kapcsolt össze; a Casinó műkedvelő-előadást rendezett. Műsorának első pontja hazafias óda elszavalása volt, utána néhány monolog és dialóg kacagattatta meg a közönséget, végezetül Murai „Virágfakadás“-a ment nagy igyekezettel, sikerült helyekkel. Utána táncz virradtig. Másnap ünnepélyes gyász mise volt a belvárosi templomban. Így ünneplik Szigetvárott a nemzeti hős, a keresztény martir elestének évfordulóját. (De a szigetváriak azért nagyon jól mulattak.)

— **(Ürge Ignác halálhíre koholmány.)** A napokban az a hír járta be a lapokat, hogy Ürge Ignácot, az érdemes magyar hittérítőt Khinában megölték. A hír, mint Medits Nándor, a bécsi hittérítők kongregációjának tagja írja, teljesen alaptalan. Ürge Ignác él. Egészséges és folytatja áldásos működését Khinában.

— **(A bonyhádi iskola megmagyarosodott.)** A bonyhádi római katolikus iskolaszék elhatározta, hogy ezentúl iskoláinak felsőbb osztályaiban magyar legyen a tanítás nyelve. A tolnamegyei lapok ugyan nagy lelkesedéssel mint hazafias tettet dicsérik e határozatot, mi azonban csodálkozunk e nagy lelkesedésen, mert úgy gondoljuk, hogy ez a határozat hozatal már rég kötelessége lett volna a bonyhádi iskolaszéknek. Egyébként Bonyhádtól példát vehetnek sok baranyai iskolaszék is, mely a kötelesség teljesítésében még mindig nincs annyira sem, mint a bonyhádi iskolaszék, mely ugyan már az alsóbb osztályokban is eltörölhetné a német tanítási nyelvet.

— **(Marha- és sertésszemle Pécsváradon.)** „A baranyavármegyei gazdasági egyesület“ folyó hó 24-edikén Pécsváradon díjazással és vásárral egybekötött szarvasmarha és sertés szemlét tart, mely alkalommal 800 frt értékű díjakat fog kiosztani. A gazdaközönség jól fölfogott érdeke kívánja, hogy e szemlére állataikat minél számosabban hajtsák föl.

Olga oda irta a végzetes „Igen“-t. E perczen lépett be a kufár asszony a válaszáért. Megállapították, hogy Olga előadás után át sem öltözik, hanem színpadi ruhájában azonnal sietni fog a megjelölt helyre. Várni fogja őt a színház előtt a „vendégszerető“ asszony. A nagynéni örült. Örült az ezer forintnak. A gonosz asszony örült a dupla honoráriumnak. Távozott és vitte a választ. Olga készült az előadásra. Reszketett; attól félt, hogy ez lesz talán az ő utolsó előadása is. Föltette magában, hogy fölláldozza magát családjáért. Elmegy a találkozásra, de bünt nem követ el!

Ha botrány lenne belőle, akkor történjék, a minek történnie kell.

Föllöltözött s elsieltett maga a közeli boltba. Gyufát vett. Haza sietett vele s bezárkózva szobájába elkészítette azt vízben fölolvastva egy kis üvegbe, aztán elment a színházba az előadásra öltözni.

Ödön, a hős szerelmes és Olga jegyese, lélekszakadva futott a választ megtudni.

Azt hát megkapta: „Igen.“ Kábult fövel tántorgott a színházhoz, hogy nagy szerepéhez maszkirozza magát. Alig tudott magán uralkodni öltözés közben. Irtózáttal nézett tükrébe, melyből egy fölőrrült arca meredt vissza rája. Helyzete rettenetes! „Vele“ lesz dolga az egész darabban.

Nem álhatta meg, hogy előadás előtt be ne lépjen a női öltözöbe. Látni akarta Olga lelki nyugalmát és tanulmányozni a női alakoskodás mintaképét.

Olga emberfölötti kinjait képes volt elpalástolni. Kellett is, mert könyvtől ázott arczon nem fog a festék. Társnői előtt nem akarta elárulni keble forradalmát. De teljesen eltitkolni nem tudta. Szokatlan izgatottságot vettek rajta észre társnői, Ödön is.

Ödön megszólította. Kimérten nyájas volt. Olga félt, reszketett, hogy elárulja magát. Kérte Ödönt, hogy hagyja el, mert szerepével van elfoglalva.

Ödön engedelmeskedett s földúltan távozott az öltözöből.

A darab elkezdődött.

Ödön zavartan beszélt a színpadon, az utasításokat nem teljesítette; zavarba hozta a szereplőket s a közönséget.

Olgáival komoly jelenése majdnem bohózatba ment át. Mindenki meglepetve nézett rájuk.

Ödönnek egy jelenésében e szava volt Olgához: „Margit! (a szereplő neve) hihetek szavainak?“

„Igen“ — volt Olga válasza.

Ez az „Igen“ kábulttá tette Ödönt; arczát elöntötte a vér, szédülni kezdett, de összeszedte magát.

Olga ünuralmának görcsös megőrzésével volt elfoglalva — Ödön zavarát mindenki észre vette, csak ő nem.

Az előadásnak vége lett. Olga mindent az öltözöben hagyott és sietett a kijelölt helyre. Az ördögi asszony már várta. Az ment elől, utána sietett Olga.

Az ajtó bezárult. Ott volt a pokoli helyen. Leült s gondolkozott. Imádkozott megholt édes atyja lelkeért, ki neki haldokló ágyán is azt a tanácsot adta, hogy az erény útjáról le ne térjen, — és imádkozott azért a büneért, hogy e helyre eljött. De hát bűn-e ez? Hiszen az erény útjáról még az élete árán sem fog letérni. Oh ezt tudja bizonyosan. Nincs hatalom, nincs oly mesés kincs, melyért becsületét odaadná! Az a levélíró úr nem kér tőle egyebet, mint hogy itt találkozzék vele. A találkozással egy gazdag ember pártfogását nyeri ki családjá, szegény, nyomorban tengődő családja számára. Csevegni fognak, beszélgetni mindenféle ártatlan dolgokról. Hát bűn ez? Hát színésznőnek már szóba se szabad állani férfival anélkül, hogy bünnel ne gyanúsítsák? Nos ő meg fogja mutatni, hogy a világ gyanuja aljas rágalom. Az az úr bizonyára gentleman, ő maga fogja kijelenteni a világ előtt, hogy az ő becsülete nem eladó.

E gondolatok közben nyílik az ajtó és belép Ödön, a várt úr maszkirozott alakjában; de Olga eles szemé rögtön fölismerte őt. Szörnyű

Közigazdaság.

A gyümölcsfák ellenségei.

(Folytatás.)

A szilvafa alatt elvégezvén szemlélődésünket átmehetünk a

cseresznye fához.

Itt is találunk nagy mennyiségben levél-tetveket, melyek a cseresznyefa rovására élőködnek. Ellenük való védekezési módot ismerjük már, fölemlíthetjük azonban mégis azt, hogy a hét-pettyes bőde álczája és a hóbogár is sok levél-tettű pusztít el. Tanácsos, hogy ezek segítségét is vegye az ember igénybe a pusztításnál.

Mégis megdöbbentő ellenség itt az úgynevezett cseresznye-légy. Működése hasonlít az alma-lepke manipulációjához. Mindkettő petéit a gyümölcs csutkjára vagy is a tövére rakja május hóban, hol azok kikelve befurják magukat a cseresznyébe. Így támad a kukaczos cseresznye. Midőn eljön a bekötés ideje, akkor kibujik a cseresznyéből és sárgás bábbá változik. A kifejlett bogár a legyek közé tartozik, színe fekete, a feje és lábai ellenben sárgák. Arról ismerhetni föl legjobban, hogy szárnyain három barna vonal látható.

Védekezésünk itt egyébből nem állhat, mint ha a fecskék és az eneklő madarak elszaporodását elősegítjük, mert ezek a rovar legjobb pusztítói!

A harmadik ellenség itt a nagy rúka-pille Ennek a hernyója júniusban a cseresznyefán nagy mennyiségben tartózkodik, hol a levelekben igen nagy kárt tesz. A hernyó színe szürkés-barna, rozsa-sárga vonalakkal czífrázva. Lepkét egész nyáron át lehet látni. Leírása a következő: szögletes szárnyai fönt vörössárgák, a mellső szárnyak szélén fekete foltokkal és fekete szegélylyel, a hátsó szárnyakon e fekete szegély előtt még, ibolyakék félholdas szalag vonul. A fej két bunkós végű csáppal bir, a test többi része fekete barna színű.

Védekezhetünk ellenük a szorgalmas hernyószedés és pusztítása által. A hernyó fészek elpusztítására a következő igen egyszerű eljárás alkalmazható, mely más fáknál is jó szolgálatot tesz: Egy könnyen kezelhető rúdnak vékonyabb végét ketté kell hasítani, a hasadékba azután egy darab kén szalagot illeszteni, a minőt a boroshordók kénezésénél szoktunk használni, és ezt meggyújtván, a hernyófészek alá kell tartani, mire sístergés közben hullnak le a megdöglött hernyók, és ez eljárás mellett — így mondja egy szaklap — egy ember egy egész kertet egy nap alatt képes e kártékony férgektől megszabadítani.

A mandola fának ellenségei közé tartozik a virágrontó bogár. Ezen rovarról már az almafa alatt is megemlékeztünk. Itt is ugyanazon kárt teszi, mint amott. Petéit az alig kinyílt virágba rakja, hol azok azután a virág portokjain és terméjén lakmároznak.

A levél tetvek itt is nagy kárt tesznek, mivel kitartó és serény szívásukkal a fák leveleit elsatnyítják. A legtöbb növénynek megvannak a sajátosságos levél-tetvei, melyek többé kevésbé hasonlítanak egymáshoz. Lábaik hosszúak, fejükön egy hosszú fonál alaku csáp és hosszú csőr van, potrohuk végén pedig csövecskékkel birnak, melyeken át édes, ragadós nedvet, az úgynevezett mézharmatot izzadják ki. A védekezési módot ellenük fölemlítettük már.

Elindulhatunk a

diófa alá.

A szegény diófa sem ment az ellenségektől. Kérge alatt, fiatal hajtásain, ágain valamint levelein is sok rovarnak a lárvája él. A többi között a rüggyen élő kis téli lepkének hernyójáról beszéljünk.

Tavaszzal kel ki ehez és világos zöld színt ölt; a rüggyeket mohó étvágygyal pusztítja. Lába csak a test első részén van és azért válik a mászása oly komikussá, amennyiben kénytelen — ha tovább akar jutni — testének közepét macskahát módjára felgömbíteni. Erről meg is lehet ismerni. Igen kártékony. Védekezhetni ellene a hernyó szedés által és az ismert módok szerint.

(Vége köv.)

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Ö. K. Szigetvár. Ön félreértette a mi üzenetünk hangját, mely nem önt akarta bántani, hanem azt a közönséget gúnyolni, melynek

Szép idő esetén a szemle a pécsvárad rendes vásártéren lesz, ha pedig az eső esnék, úgy a Baranyavármegye közönségének tulajdonát képező lovas laktanyában. Csak baranyavármegyei lakos számíthat arra, hogy bemutatott állatai után díjat nyer. A díjak: alkalmas gazdasági gépek és eszközök, melyek a bíráló bizottság ítéletének kihirdetése után az egyesület titkárnak ellenőrzése mellett ott a helyszínén azonnal átvehetők. A kiírt díjakat csakis földművesek nyerhetik, míg nagyobb földbirtokosokat diszokmánynyal tüntet ki az egyesület. Minden fölajtott állat, csakis a rendes járlatok (marhalevelek) előmutatása mellett juthat a kiállítás helyére: miért is jó lesz arról mindenkinek ideje korán gondoskodnia. A bíráló bizottság reggel 9 órakor kezdi meg működését, mely időre a fölajtást és az elhelyezést be kell fejezni. Hogy ez megtörténhessék, az egyesület titkára már reggel 9 órakor ott lesz a helyszínén és a rendező bizottság segítségével följegyzzi a behajtott állatokat és azokat a kitűzött helyen fölállítja. Miután a szemle vásárral lesz egybekötve, minden állatnak az árát a föl vétel alkalmával be kell mondani. Beteges állatok, vagy járványos vidékről való a kiállításra nem hajthatók.

— (Iskolai játékok tanítása.) Anyyira elfelejtette már a mai nemzedék a régi magyar fiatalság testedző játékeit, hogy most már tanítani kell őket a játékokra. E végből a közoktatásügyi miniszter legközelebb, — abban az esetben, ha a kolera-járvány rövid idő alatt megszűnik, még e hónap második felében — iskolai játék-tanfolyamot szándékozik nyitni. A vidékről ötven tornatanár fog Budapestre menni s e tanfolyamon részt venni. A városligeti mesterséges jégpálya területén fognak a tornatanárok játszani tanulni, hogy aztán a 19. század végének fiait taníthassák játszani.

— (Segítség baranyai óhitű egyházaknak.) A vallás- és közoktatásügyi miniszter a görögkeleti egyházak céljaira megszavazott összegből 1200 frtot folyósított. Ez összegből 100—150 frtos összeget kaptak a somberek, budméri, lipódi, borjádi, baáni és sásdi görögkeleti egyházak.

— (Napfoltok.) Augusztus vége óta a nap érdekes látványt nyújtott. Nagy foltok látszanak a fölületén. A legnagyobb foltot szabad szemmel is lehetett látni, ha homályos üvegen néztük. Vasárnap és hétfőn ez a folt a naptáryer középpontján volt. Holnap valószínűleg már eltűnnek a foltok a nap korongjáról, melyen bekormozott üvegű színházi látócsővel meg lehet pillantani az apró napfoltokat. A bekormozásnál a szem felől eső üveget kell gyertyaláng fölött óvatosan behomályosítani.

VEGYESEK.

Párisi látesövek, hő, és lég-súly mérők; legjobb arany, ezüst, nikkell és teknősbéka-csont szemüvegek, orrcsüptetők legfinomabb kristályüvegek és hegyijegecsekkel gyári áron kaphatók Schönwald Imre ékszerésznél Király-utca Hattyu épület.

gondolat támadt agyában, gyors elhatározással keblébe nyúlt, s az üveg mérget fenékig kiitta.

Ödön a fölindulástól mindezt nem látta. Vad ordítással szemrehányásokat tett Olgának.

Olga szótlanul magával és görcseivel küzdött. Ödönt az indulat majdnem tettelegességre ingerelte, amért az a vádlott leány nem védelmezte magát.

Olga mindig rosszabbul lett.

Ödön azt hitte, hogy ez mind csak szinpaditettetés, és csak eszköz a rút bűn elpalástolására.

Olga végre leroskadt a székről. Vonaglott, már csak a halállal tusakodott.

Még egyszer levegő után kapott s ekkor kitörtek belőle e szavak:

— Ödön, Istenemre esküszöm: nem csalalak meg — és nem akartalak megcsalni!

Aztán kiszenvedett.

Ödön csak ekkor tért magához. Vad ordítással futott orvosért. Az orvos későn érkezett.

Az anya, kit a szerencsétlen leány jómódhoz akart juttatni, még inkább gyámoltalan maradt, a szegény kis árvák még árvábbak lettek. Ödön borban kereste a vigasztalást. Elzüllött. Ma is él és teng falusi daltársulatoknál. Másnap nem utazott el a társulat, eltemetett egy szép leányt. Ez volt a legutolsó előadás.

nem a tartalom a fő, hanem a hangzatos név. Hiszen e sorok írója épp úgy van ezzel a dologgal, mint ön, azért nem jut be a magas areopágra. Az a hang az elkeseredés hangja volt, mely bánkódik azon, hogy a polgáris vagy pláne német hangzású név lenézés tárgya. S hogy öntől írói álnevet kértünk, az azt mutatja hogy minden elkeseredés mellett is meg kell hajolnunk a követelmény előtt s vonítani a farkasokkal.

Spectator. A „Pécsi Közlöny“ minapi cikke teljesen a mi multkori hasonló tárgyú cikkünk átgyúrt kópiája — bár csak véletlen másolata, mert hisz akkor tán még se írta volna írója olyan merészül öntetszelegve, hogy „esodáljuk, hogy még senki sem írta meg ezt a témát.“ Egyik külső munkatársunk: Haksch József, volt olyan bátor és elírta P. K. cikk-írója elől ezt a témát.

V. J. Hetvehely. A királyhymusz jól inspirált toll terméke. Alkalmilag fölhasználjuk.

Egy hű olvasó. Nem jól olvasta el azt a cikket, s ha jól el is olvasta, elkerülte a figyelmét, hogy az nem kivétel nélkül minden borbély- és fodrász üzletre szól, hanem csak azokra, melyekben a tisztaság nem képezi gondját a gazdának. A legtöbb ilyen üzlet főképp azért örvend nagy keresletnek, mert ragyog a tisztaságtól, öröm bemenni. De ön valószínűleg még nem látott ronda borbélyhelyiséget. Nos hát eliheti, hogy ilyenek is vannak — más vidékeken. Az a cikkíró nem Budapestről, nem Pécsről s nem ilyen nagyobb városokról beszél, hanem az egész országban szeltében-hosszában tett tapasztalatai nyomán írta meg cikkét. Aztán meg ön azt sem értette még, amit pedig a cikkíró jónak látott külön is megemlíteni, hogy a laikusnak más a fogalma a tisztaságról, mint az orvosnak. Ő orvosi szempontból beszél tisztaságról, ami akademikus értelemben veendő, s így véve önnök e sepp oka sincs érzékenykednie ama cikk miatt, amely szintén csak akademikus értékű, de igen okos értekezés.

NYILT-TÉR. *)

Dr. Egrý Dezső

köz- és váltó-ügyvéd

ügyvédi irodája

Pécsett apácza-utca 17-ik szám alatt van.

Dr. Seh Károly

köz- és váltóügyvéd

ügyvédi irodáját

Pécsett, Sörház-utca 2. sz.

házban megnyitotta.

Minden tévedés elkerülése miatt kényszerítve látjuk magunkat kijelenteni, miszerint a

„CONCORDIA“

felvételi irodája **Kis-tér 11-ik számú** Tichi-féle (azelőtt Tallián-féle) háiban van, ahol a n. t. közönség megrendeléseit elfogadják és jól, pontosan és olcsón szolgáltatnak ki.

Miután mi eddig semmiféle fiókosztályt nem állítottunk föl, úgy a megrendeléseket csakis rendezőnk **Engelmann Károly** úr vállalhatja el.

Kiváló tisztelettel,

„Concordia“

I-ső pécsi temetkezési vállalat.

Krisztián József és társai, Schubársky János, Fischer Simon.

Faeladási hirdetmény.

Baranyavármegye, Hosszu-Hetény község erdő-birtokosai közhírré teszik, hogy a legelő területén, a Zengő oldalán, lévő 140 magyar holdat meghaladó s igen könnyen megközelíthető

lábás erdő,

mely kiválólag épülethez és bányába alkalmas tölgy, cser és bükk fánemekből áll, 1893. évi október hó 1-én délelőtt 9 órakor a község házában nyilvános árverésen, azonban becsáron alul nem, eladatik.

Venni szándékozók a feltételeket f. évi szeptember 20-tól a községi jegyzői irodában megtekinthetik.

H.-Hetény, 1893. augusztus hó 26-án.

Az erdőbirtokosok.

Világhírű

„LES DERNIÈRES CARTOUCHES ÉS LOHENGRIN“

féle szivarkapapír

Braunstein frères gyárából, Párizsban

65 Boulevard Exelmans 65.

A Braunstein frères cég csak Gassicourtban (S. és O.) franciaországban létező saját papírgyárában készítményét hozza forgalomba.

Ezen nagyszerű a legújabb elveken alapuló berendezett telep készítményei a papíripar diadalának tekinthetők.

A szivarkapapír és szivarkahüvely elárúsítására szánt gyárraktár helysége

Bécsben, I. Schottenring 25. sz. a.

Az általunk a „Les dernières Cartouches“ féle papírból készített valódi francia szivarkapapír, valamint valódi francia szivarkahüvely, melynél minden papírtok a „Braunstein Frères“ céget viseli,

Pécsett Alt és Böhm és Reinfeld A. uraknál kaphatók.

Rendkívül olcsó

törlesztéses kölcsönök

ajánlatnak, kedvező feltételek mellett föld birtokra, polgári telkekre, azonkívül városok, községek és hitközségek, mint erkölcsi testületek részére és pedig

- a) 48¹/₂ évre 5 frt
- b) 45 „ 5 frt 50
- c) 43 „ 6 frt
- d) 40 „ 6 frt 58
- e) 32 „ 6 frt 70
- f) 22¹/₂ „ 8 frt

fizetendő tőke és kamat fejében 100 frt kölcsön után évente. Hol? szóbeli vagy írásbeli kérdésre — (5 kros bélyegjegy csatolotván) — tudatja a kiadó hivatal.

12459. sz.

tkv. 1893.

Árverési hirdetmény.

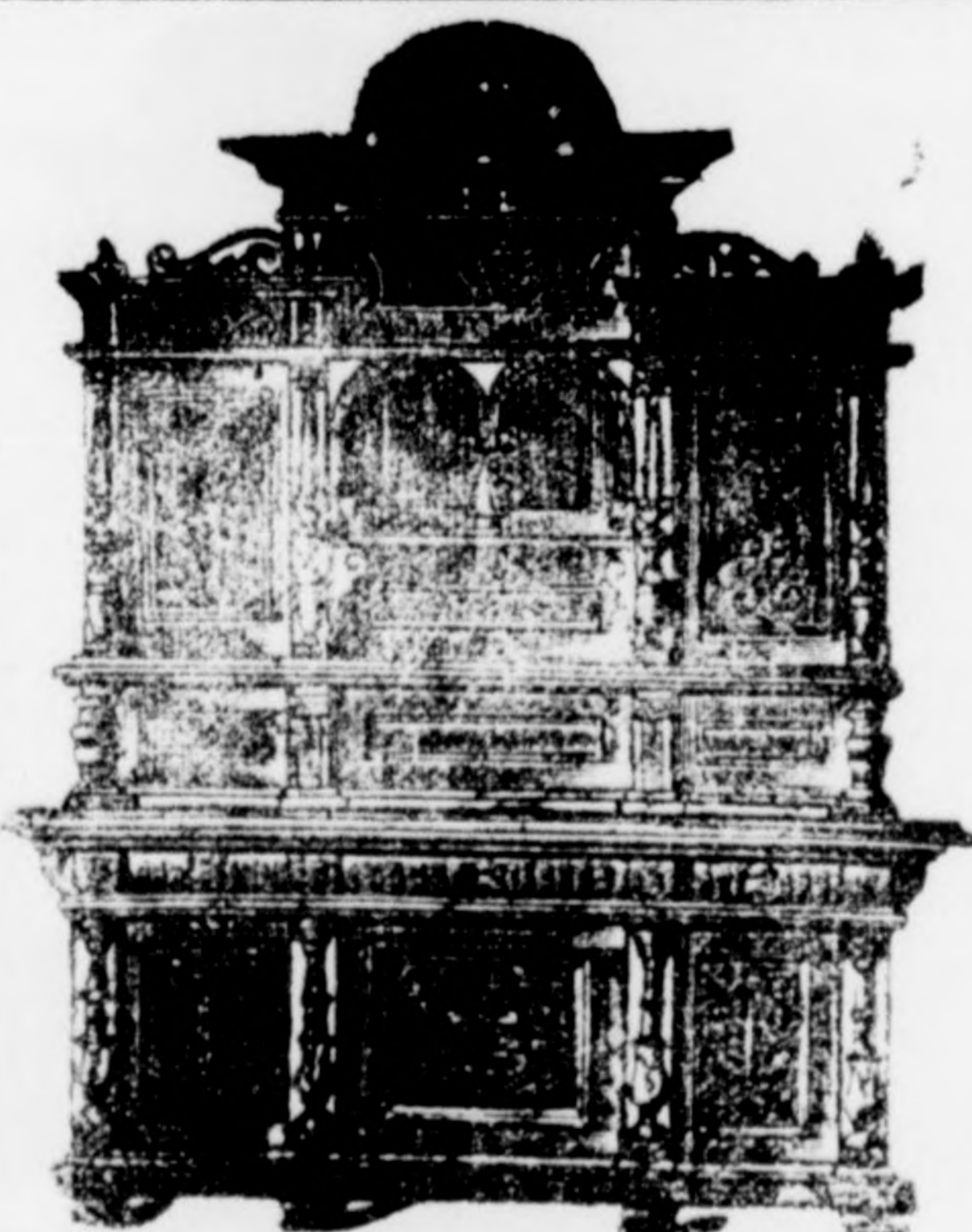
A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Vajda József Szőkédi lakos végrehajthatónak Polgár Józsefné és k. k. Polgár László, János, Etelka és Anna végrehajtást szenvedők elleni 420 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő Szilágy községben fekvő a szilágyi 163 számú tjkvben felvet + 1037. hszsz. fekvőségből alperes Polgár Józsefné szül. Pölöskei Erzsébet úgy k. k. Polgár János, László, Etelka és Anna illetett részekre 242 frt, úgy a Szilágyi 174. sz. tjkvben felvet + 1034 hszsz. fekvőség alperest, Polgár Józsefné, szül. Pölöskei Erzsébet, k. k. Polgár János, László, Etelka és Anna illetett részre 260 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1893. évi nov. hó 7. napján d. e. 10 órakor Szilágy község bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 24 frt 20 kr. és 26 frt készpénzben vagy az 1881. LX. tcz. 42 §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt ovdékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéssel kiállított szabályszerű elismervényt át szolgáltatni.

A pécsi a kir. tvszék mint tlkvi hatóság. 1893. évi aug. hó 15-ik napján.

Lukrits István.

kir. törvénzéki bíró

ZSOLNAY IMRE butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

PÉCSETT

Ferencziek-utca II. szám.

(A pécsi edénygyár raktár ugyanott.)

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett **alvó-, disz- és ebédlő-szobák**, mindennemű fa-, vas- és kárpitozott bútorok, képek, tükrök, függönyök, függönnytartók, és minden e szakmába vágó cikkek.

Abban a helyzetben vagyok, hogy **bútorvásárlások** nálam ép oly **jutányosan** eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.